

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorumqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolvtiones ... quàm brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Poenitentiarius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10447

adfit consuetudo quòd populi teneantur ad reparationem, vel adfit quarta pro fabrica, & si non subsunt redditus deductis necessariis, recurrendum est ad parochianos, idem Addit. *ibi*, Sac. Con. Trid. idem in *q. 4. 400.* & facit *de clar.* Sac. Cong. 276. in *meis*, ubi censuit, si parochiani nolint, vel non possint reparare Ecclesiam parochialem, quòd destruat penitus, & habui in factò hunc casum, in terra Trammuntii Amalitanæ diocesis, ubi quædam parochialis juris patronatus, quæ habebat duodecim ducatos ex redditibus, & indigebat reparatione, fuit dubitatum, ad quem pertinebat dicta reparatio, ego consului ad Rectorem, quia fructus erant tenues, non ad patronum, quia nullos fructus ex ea percipiebat, sed ad parochianos, per jura superius allegata, & Aurrer. in *d. alleg. facit cap. 1.* & ibi Panor. *de Eccles. edifi.* Con. Trid. *sess. 21. ca. sess. 24. ca. 13. de refor.*

Seprimò, parochia non habens parochianos, vel propter bellum, vel aliàs, an teneatur provisus de illa dispositione, *ca. licet canon.* negativè tenet Selua 3. *par. 9. 42. num. 1.* Reb. *de promot. intra annum, num. 34.* similiter si fuerit unita beneficio simplici, etiam Archidiaconatui, vel præbendæ, quia beneficium assumit naturam beneficii, cui unitur, *capit. recolentes, de stat. monachor. in fine, cap. extirpanda, §. qui verò, de præb. Reb. loc. cit. num. 31.*

Dices; hoc est contra regulam communem, qua asseritur, quòd beneficium dignius non potest uniri beneficio minus digno, & quòd parochialis

Prax. Episc. Pars II

solùm possit uniri canonicatui cathedrali, & non collegiatæ, prout in *cap. exposuisti, & ca. sup. eo, de præb. lib. 6.* & tamen Reb. in *reg. de idioma, gl. 2. numero 7.* & de union. *num. 17. & 18.* dicit posse uniri monasterio monialium, & beneficio simplici, & quòd tunc non cadit sub dispositione, *capit. licet canon.* tamen hoc videtur satis durum, & non posse stare, ut parochia habeat curam parochianorum, & beneficiatus in dicto beneficio simplici, cui unita est parochia, non teneatur promoveri ad sacros ordines, quis enim exercet curam animarum? nisi dicas, quòd vel in ea ponetur Vicarius perpetuus, prout dicit idem *num. 7.* vel quòd sit destituta parochialis, vel diruta, vel aliàs, prout *sup. ista Selua 3. particul. qu. 61. num. 2.* Gomez. *de expectat. num. 36.*

PAUPERES.

PAuperes mendicantes tempore, quo divina officia celebrantur, mendicare prohibentur, Pius V. *Bul. 5. quæ incipit, Cùm primum.*

POENITENTIARIUS.

PRimò, sæpè impetrantur literæ absolutoria, vel dispensatoria à sacra pœnitentiaria in foro conscientia, ut impetrans adeat aliquem doctorem, vel in sacra Theologia, vel decretorum, & sic vulgò solet committi, si præfatus præsentet alicui literas illas, an possit eo relicto, alium adire?

Respondetur, quòd non, etiam si primò

Q

md

mò electus consentiret: ratio est, quia per primam literarum præsentationem, uterque functus est officio suo, alter præsentando, & alter aperiendo eas: nam de stylo poenitentiarie solet poni illa clausula, quòd data absolutione lacerentur, vide *Navar. conf: 8. de off. leg.* Secundò, præterea, quia ibi dicitur Doctor Theologie, vel decretorum, an sufficiat, quòd sit Licentiatus, vel approbatus à sua religione, vel à Rectore alicujus collegii approbati?

Respondetur primò, quòd sic, quia ita censet *Sacr. Con. ses. 22. ca. 2. de refo.* multis in locis, & præcipuè de promovendo ad Episcopatum. Secundò, quia sic vidi præficari, alioquin in religionibus, vel Congregationibus ubi non fiunt, neque magistri neque doctores, non possunt eligi ex illis confessarii, pro tali effectu, quòd non est dicendum, sed mens sacre poenitentiarie est, ut eligatur vir doctus, & non solum doctor, sed quia regulariter doctores solent esse docti, & stylus ponit se intuto.

Tertiò, dubitatum fuit, quando poenitentarius possit subdelegare suam auctoritatem, nunc dicitur breviter, quando ei dicta potestas competat privilegio perpetuo, vel consuetudine, vel virtute potestatis Ordinarii, vel jurisdictionis delegata à Principe, *Navar. conf: 1. de const. n. 86. & conf: 3. n. 34. de stat. mon.*

Quartò, de facultatibus, & auctoritate majoris poenitentarii sanctæ Romanæ Ecclesie: vide *Julii III. Bull: 1. que incipit, Rationi, & de reformatione of-*

ficii poenitentiarie, vide *Bull: Pii IV. 96. que incipit, in sublimi, & Pii V. 85. que incipit, in omnibus.*

Quintò, an poenitentarius in partibus possit imponere poenitentias poenitentibus pro casibus reservatis, puta presbytericidio, & uxoricidio, quas solet imponere poenitentaria Romana? *Navar. conf: 28. de poeniten. & remiss.* censet, quòd non, sed debet intelligi in omnino occultis, ut ait *Apostil. ibi.*

Sextò, Poenitentarii Papæ habent exercitium clavium in Curia Romana, etiam Pontifice mortuo, & dicuntur judices animarum. *Paul. Rom. tract. de pens. cap: 7. num: 1.*

PENSIO.

Primò, quòd dictum est, Episcopum non posse imponere pensionem super beneficiis, intelligendum est juxta formam Sacri Concilii, *Nav. conf: 4. num: 2. de sim. licet conf: 13. de rebus Eccl: non alien. n. 2. dicat, id non esse ulu receptum, & ita Rebuff. titulo de reservat. num: 29. & de requis. ad collat. num: 6. dicit, Episcopos posse imponere pensiones, sed propter ignorantiam: vel negligentiam id amisisse: & quantitas ponenda in beneficio pro pensione videatur, idem *conf: 43. de simon. & conf: 63. n. 2. dicit Episcopum ponere posse pensionem cum causa, per capitulum extirpanda, §. qui verò, ver: illud autem, de præben. hoc tamen recessit hodie ab aula, ut habetur in ver: pensio. sed nescio quomodo: nam *Paul. Rom. tract. de pen: c. 15. num: 10. & c. 1. §. redeundo, n. 5. tenet***